

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปลาช่อนเป็นปลาน้ำจืด มีชื่อสามัญว่า STRIPED SNAKE-HEAD FISH และชื่อวิทยาศาสตร์ว่า CHANNA STRIATUS เป็นปลาประเภทกินเนื้อ กินสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งปลาขนาดเล็กและแมลงในน้ำชนิดต่างๆเป็นอาหาร ปลาช่อนเป็นปลาที่มีเกล็ด ลำตัวอ้วนกลม ขาวเรียว ท่อนหางแบนข้าง หัวแบนลง เกล็ดมีขนาดใหญ่ ปากกว้างมาก มีฟันซี่เล็กๆอยู่บนขากรรไกรทั้งสองข้าง ครีบทุกครีบไม่มีก้านครีบแข็ง ครีบหลังและครีบก้นยาวจนเกือบถึงโคนหาง ครีบหางกลม ลำตัวส่วนหลังมีสีดำ ท้องสีขาว ด้านข้างลำตัวมีลายดำพาดเฉียง มีอวัยวะพิเศษช่วยในการหายใจ ปลาช่อนจึงสามารถเคลื่อนไหวไปบนบกหรือฝังตัวอยู่ในโคลนได้เป็นเวลานานๆ ปลาช่อน เป็นปลาน้ำจืดที่มีผู้นิยมนำบริโภคกันมาก เพราะมีก้างน้อย เนื้อมีรสชาติดี อีกทั้งยังสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลายชนิด ไม่เพียงคนไทยเท่านั้นที่นิยมนำบริโภคปลาช่อน ยังมีชาวต่างชาติด้วย ซึ่งในแต่ละปีมีการส่งออกนำเงินเข้าประเทศหลายสิบล้านบาท โดยเฉพาะช่วงต้นปี 2546 ระหว่างเดือนมกราคม ถึง มีนาคม มีการส่งออกปลาช่อนแช่แข็งไปยังประเทศเบลเยียม อเมริกา สวิตเซอร์แลนด์ และได้หวัน จำนวน 7,991 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 812,010 บาท นอกจากนี้ยังมีการส่งออกในรูปปลาช่อนแห้งให้กับประเทศแคนาดา ศรีลังกา และอเมริกา จำนวน 61,540 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 33,377,076 บาท (กระทรวงพาณิชย์, 2546) ทำให้ความต้องการบริโภคปลาช่อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่เดิมนั้นปลาช่อนที่ขายในท้องตลาดส่วนใหญ่ได้มาจากการจับจากแหล่งน้ำธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาครัวเรือนประมง ที่ประกอบอาชีพจับปลาในแหล่งน้ำธรรมชาติอย่างเดียว พบว่าปลาที่จับได้มักเป็นปลาชะโด ปลา กดเหลือง ปลาแรด และปลาช่อน ปลาช่อนนั้นจับได้เพียงร้อยละ 2 โดยปลาทั้งสองชนิด ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์เกินกว่าการผลิตทดแทน โดยมีอัตราส่วนทดแทนต่ออัตราการทำประมงของปลาช่อน เท่ากับ 0.52 ต่อปี (กัญญาณัฐ, 2544) จากผลการศึกษาข้างต้น จะเห็นว่าการหาปลาช่อนในแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อมาบริโภค และตอบสนองความต้องการของตลาดนั้นไม่เพียงพอ จึงมีการพัฒนาการเพาะเลี้ยงปลาช่อน เพื่อจำหน่ายซึ่งช่องทางหนึ่งที่สามารถหารายได้และได้รับการสนใจมากในปัจจุบันคือการลงทุนเลี้ยงปลาช่อนในรูปแบบของฟาร์ม แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากพันธุ์ปลาหายาก และเทคโนโลยีการเลี้ยงยังไม่แพร่หลาย ส่งผลให้ปลาช่อนมีราคาขึ้นสูง

จากตารางที่ 1 ปลาช่อนมีราคาขายส่งเพิ่มจาก 57 บาทต่อกิโลกรัมในปี 2536 และเพิ่มเป็น 70 บาทต่อกิโลกรัมในปี 2544 คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.4 ต่อปี ทำให้มีผู้สนใจลงทุนเลี้ยง และได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ พื้นที่ที่มีการเลี้ยงปลาช่อนมากคือภาคกลางของประเทศไทย อันได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ฯลฯ เนื่องจากมีระบบชลประทานค่อนข้างดี ส่วนในภาคอื่น ๆ มีการเพาะเลี้ยงปลาช่อนเช่นกัน แต่มีปริมาณน้อย เนื่องจากความพร้อมทางสถานที่ไม่อำนวย (กรมประมง, 2544)

ตารางที่ 1 ราคาขายส่งสัตว์น้ำจืดบางชนิดที่สำคัญรายปี ณ สะพานปลา กรุงเทพฯ พ.ศ. 2536-2544

(หน่วย : บาท/ก.ก.)

ชนิดสัตว์น้ำ	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	เฉลี่ย	อัตราการเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละต่อปี)
ปลาช่อน	57	60	65	65	65	70	70	70	70	66.5	2.4
ปลาดุกค้ำ	35	35	34	36	36	35	36	32	35	36.9	1.4
ปลาสวาย	11	10	10	14	18	17	16	16	16	14.3	5.3
ปลานิล	25	25	25	25	26	26	26	25	25	25.2	0.02
ปลาตะเพียน	25	25	30	35	30	30	30	30	30	29.5	2.5

ที่มา: องค์การสะพานปลา (2546)

จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางที่มีเนื้อที่การเลี้ยงปลาช่อน เป็นอันดับหนึ่ง โดยในปี 2545 มีพื้นที่การเลี้ยงสูงถึง 1127.5 ไร่ จำนวนผู้เลี้ยง 79 ราย พื้นที่การเลี้ยงส่วนใหญ่คืออำเภอสองพี่น้อง คือ 76 ราย โดยมีพื้นที่เลี้ยงมากที่สุดถึง 678.3 ไร่ รองลงมาได้แก่ อำเภอบางปลาม้า มีผู้เลี้ยง 2 ราย พื้นที่เลี้ยง 236.7 ไร่ และอำเภอเมือง มีผู้เลี้ยง 1 ราย พื้นที่เลี้ยง 212.5 ไร่ (ตารางที่ 2)

นอกจากนี้ในด้านการผลิตนั้นผู้เลี้ยงปลาช่อนในจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถผลิตปลาช่อนได้สูงถึง 14,000 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่าของปลาช่อนมีจำนวนสูงที่สุดเมื่อพิจารณาถึงพื้นที่การเลี้ยง โดยมีมูลค่าต่อไร่สูงกว่าปลาชนิดอื่นๆ อันดับสองได้แก่ ปลาดุก ผลิตได้ 9,126 กิโลกรัม/ไร่ อันดับสามปลาสวาย ผลิตได้ 859 กิโลกรัม/ไร่ อันดับสี่ปลานิล ผลิตได้ 799 กิโลกรัม/ไร่ อันดับหก ปลาตะเพียน ผลิตได้ 648 กิโลกรัม/ไร่ อันดับเจ็ดปลาสร้อย ผลิตได้ 498 กิโลกรัม/ไร่ ส่วนปลาอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ผลิตได้ 738 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งอยู่ในอันดับห้า (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 2 จำนวนผู้เลี้ยง พื้นที่เลี้ยง และร้อยละของพื้นที่เลี้ยงปลาช่อนจำแนกตามอำเภอ
ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2545

อำเภอ	จำนวนผู้เลี้ยง (ราย)	พื้นที่เลี้ยงปลาช่อน (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่ เลี้ยงปลาช่อน
เมืองสุพรรณบุรี	1	212.5	18.85
บางปลาม้า	2	236.7	20.99
สองพี่น้อง	76	678.3	60.16
รวม	79	1,127.50	100

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี (2546)

ตารางที่ 3 จำนวนเกษตรกร พื้นที่การเลี้ยง ผลผลิตและมูลค่าของสัตว์น้ำ
ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2542

ประเภทสัตว์น้ำ	จำนวนเกษตรกร ราย	พื้นที่การเลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ปลานิล	3,547	21,575.74	15,969.53	296.83
ปลาดูเกีย	1,958	4,697.47	2,905.99	54.44
ปลาช่อน	78	801.77	10,659.50	534.50
ปลาดุก	880	4,513.04	36,422.13	1,101.96
ปลาสวาย	280	841.48	746.10	12.86
ปลาสด	254	3,466.75	1,665.76	71.33
อื่นๆ	1,215	7,816.67	5,597.35	147.86
รวม	8,212	43,712.92	73,966.36	2,219.78

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี (2543)

ดังนั้นอำเภอสองพี่น้องจึงเป็นพื้นที่หนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนให้มีการลงทุนเลี้ยงปลาช่อน
ในเชิงพาณิชย์ แต่เนื่องจากในการลงทุนเลี้ยงปลาช่อนของเกษตรกรในจังหวัดสุพรรณบุรี มีวิธีการ
เลี้ยงที่แตกต่างกันไป สุธีร์ พงษ์ศิลป์ชัย หัวหน้าฝ่ายพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจังหวัด

สุพรรณบุรี ได้ทำการสำรวจในอำเภอสองพี่น้อง เมื่อปี พ.ศ.2546 กล่าวถึงการเลี้ยงปลาช่อนที่พบเห็นในจังหวัดสุพรรณบุรีว่าสามารถแบ่งวิธีการเลี้ยงได้เป็น 2 วิธีคือ

วิธีที่หนึ่ง เป็นการเลี้ยงโดยปล่อยลูกปลาช่อนที่มีอายุตั้งแต่ 3-4 เดือนขึ้นไป(ปลาป๋อก) ลงบ่อเลี้ยง แล้วเลี้ยงจนโตได้ขนาดตามที่ตลาดต้องการ ซึ่งใช้ระยะเวลา ประมาณ 4 - 5 เดือน วิธีนี้หลังจากปล่อยปลาป๋อกลงบ่อแล้ว ผู้เลี้ยงจะเพียงคอยให้อาหารประจำวัน คือวันละ 3 เวลา เช้า กลางวัน และเย็น เมื่อปลาเติบโตได้ขนาดตามที่ตลาดต้องการแล้วจึงจะจับขาย การเลี้ยงวิธีนี้ไม่ต้องย้ายบ่อหรืออนุบาลลูกปลาไว้ก่อน วิธีการเลี้ยงอาจแสดงได้ตามแผนผัง ดังนี้

ปลาป๋อกที่ซื้อจากผู้เพาะเลี้ยง → บ่อเลี้ยง → จับขาย

วิธีที่สองเป็นการเลี้ยงโดยอนุบาลลูกปลาไว้ระยะหนึ่งก่อน แล้วจึงย้ายลงบ่อเลี้ยง กล่าวคือผู้เลี้ยงจะเริ่มจากการเลี้ยงลูกครอก ซึ่งหมายถึงการเลี้ยงลูกปลาช่อนที่มีอายุ 1-2 เดือน ซึ่งผู้เลี้ยงจะต้องเลี้ยงในบ่ออนุบาลนี้เป็นเวลา 2 เดือน และหัดให้ปลากินอาหาร ซึ่งผสมจากเศษปลาทะเลที่เหลือจากอุตสาหกรรมแปรรูป 7 ส่วน ต่อรำ 3 ส่วน เมื่อลูกปลามีขนาด 3-4 นิ้ว จะเรียกว่าปลาป๋อก จึงจะย้ายลงบ่อเลี้ยง วิธีการเลี้ยงอาจแสดงได้ตามแผนผัง ดังนี้

ลูกครอก → ปลาป๋อก → บ่อเลี้ยง → จับขาย

การเลี้ยงและการจัดการในแต่ละฟาร์มที่แตกต่างกันไปตามวิธีการเลี้ยงปลาช่อน ทำให้ต้นทุนการผลิตและปริมาณผลผลิตที่ได้รับแตกต่างกันไป กล่าวคือการเลี้ยงวิธีแรก จะเป็นวิธีที่สะดวกไม่ยุ่งยาก เนื่องจากนำลูกปลาช่อนมาปล่อยเลี้ยงในบ่อเดียวจนกระทั่งจับขาย ทำให้ไม่จำเป็นต้องสร้างบ่ออนุบาล ลูกปลา และไม่ต้องหัดการให้อาหาร อัตราการตายจึงมีน้อยกว่าวิธีที่สอง แต่ในวิธีแรกจะซื้อพันธุ์ปลาได้น้อยกว่าวิธีที่สองในจำนวนเงินที่เท่ากัน กล่าวคือราคาพันธุ์ปลาช่อนจะอยู่ที่กิโลกรัมละ 300 บาท ไม่ว่าจะเป็นลูกครอกหรือปลาป๋อก เกษตรกรที่ซื้อลูกครอกก็จะได้ปริมาณปลาประมาณ 1,500 ตัวต่อกิโลกรัม ในขณะที่เกษตรกรที่ซื้อปลาป๋อกจะได้ปริมาณประมาณ 70 ตัวต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตาม ในวิธีการเลี้ยงแบบที่สอง ก็มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงเพราะต้องมีค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมบ่อและเปลี่ยนเนื้อที่ใช้สอย

อย่างไรก็ตามการลงทุนเพาะเลี้ยงปลาช่อนทั้ง 2 วิธี เป็นการลงทุนระยะยาวและมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงโดยเฉพาะในปีเริ่มต้น นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาที่สำคัญในการเพาะเลี้ยงคือ ปังจัยในการผลิต ไม่ว่าจะเป็น อาหารที่ใช้เลี้ยงซึ่งมีราคาแพง ความไม่แน่นอนของราคาในการจำหน่าย ทำให้การลงทุนเลี้ยงปลาช่อนมีความเสี่ยงและมีความยุ่งยาก ดังนั้นในการที่จะสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการลงทุนเลี้ยงปลาช่อนในอำเภอสองพี่น้องจึงควรที่จะศึกษา และวิเคราะห์ถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคด้านการผลิตและการตลาดของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลาช่อน รวมทั้งต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนเลี้ยงปลาช่อน และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนหรือรายได้ที่มีต่อความคุ้มค่าของการลงทุนเลี้ยงปลาช่อนเชิงพาณิชย์ แยกตามวิธีการเลี้ยง โดยวิธีการวิเคราะห์ทางการเงิน (financial analysis) ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถจะนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้เลี้ยงหรือผู้สนใจเลี้ยงปลาช่อน และหน่วยงานของรัฐบาล ที่จะนำไปใช้พิจารณาในการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงปลาช่อนให้ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ามากที่สุดแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาช่อนในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรีและในพื้นที่อื่นที่มีศักยภาพใกล้เคียงกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาช่อน แยกตามวิธีการเลี้ยงในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการเลี้ยงปลาช่อน แยกตามวิธีการเลี้ยงในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความเสี่ยงของการลงทุนเลี้ยงปลาช่อน แยกตามวิธีการเลี้ยงในอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อต้นทุนหรือรายได้เปลี่ยนแปลงไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาช่อนแยกตามวิธีการเลี้ยงที่ต่างกัน รวมถึงข้อมูลทางด้านต้นทุนและผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงปลาช่อนที่ต่างกันตามวิธีการเลี้ยง และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเพื่อนำไปเป็นข้อมูล

เบื้องต้นในการพิจารณาส่งเสริมการเลี้ยงปลาช่อนให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาช่อนให้มีรูปแบบเป็นธุรกิจการค้าและให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ามากที่สุด พร้อมทั้งทำให้ทราบถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางด้านต้นทุนและรายได้ที่มีผลต่อผลตอบแทนทางการเงิน ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาหรือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเลี้ยงปลาช่อน และยังเป็นข้อมูลที่มีส่วนช่วยให้ผู้ที่สนใจจะลงทุนทำการเลี้ยงปลาช่อน นำผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในโครงการลงทุนมาใช้ตัดสินใจในการลงทุน รวมถึงผู้ส่งเสริมเงินลงทุนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์ หรือเอกชน ในการให้เงินกู้แก่เกษตรกรเพื่อลงทุนทำฟาร์มเลี้ยงปลาช่อนในรูปแบบธุรกิจเพื่อการค้าอย่างเต็มรูปแบบต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ในการวิจัยจะทำการศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาช่อนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2546 เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการเลี้ยงปลาช่อนเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ อีกทั้งยังมีการคมนาคมที่สะดวกและมีตลาดรองรับผลผลิตที่ใหญ่และแน่นอน โดยในการศึกษานี้จะศึกษาฟาร์มของเกษตรกรขนาด 10 ไร่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงมากที่สุดจากการสำรวจ

การวิเคราะห์จะทำการสัมภาษณ์เกษตรกร โดยในเบื้องต้นจะทำการแบ่งเกษตรกรออกเป็น 2 กลุ่ม แยกตามลักษณะวิธีในการเลี้ยงปลาช่อน คือ

1. เกษตรกรที่เลี้ยงโดยปล่อยลูกปลาช่อนอายุตั้งแต่ 3-4 เดือน (ปลาปোক)
2. เกษตรกรที่เลี้ยงโดยการอนุบาลลูกปลา (ลูกปลาอายุตั้งแต่ 1-2 เดือน) ในระยะหนึ่งแล้วจึงย้ายลงบ่อเลี้ยง

วิธีการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการเลี้ยงปลาช่อน ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) ดังนี้ ในตอนแรกจะเจาะจงเลือกจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงปลาช่อนมากเป็นอันดับหนึ่งในภาคกลาง โดยเจาะจงเลือกอำเภอสองพี่น้อง เนื่องจากเป็นอำเภอที่มีการเลี้ยงปลาช่อนกันมากที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรี ต่อจากนั้นจะทำการเลือกตำบลและหมู่บ้านที่มีการเลี้ยงปลาช่อนกันมากและเมื่อเลือกหมู่บ้านที่ทำการศึกษแล้ว จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)จากรายชื่อผู้เลี้ยงปลาช่อนที่ได้รับจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน ทั้งหมด 30 ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาช่อนแบบปล่อยปลาป๋อกลงในบ่อเลี้ยงจำนวน 15 ฟาร์ม และเกษตรกรที่เลี้ยงโดยการอนุบาลลูกปลาช่อนระยะหนึ่งแล้วจึงย้ายลงบ่อเลี้ยง (เลี้ยงตั้งแต่เป็นลูกครอก) จำนวน 15 ฟาร์ม

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นส่วนสนับสนุนเพื่อความสมบูรณ์ของการศึกษา โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสาร วารสาร รายงานการศึกษา รายงานการวิจัยต่าง ๆ ของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน เช่น สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมประมง สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี ห้องสมุด กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นต้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา จึงนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ 2 วิธี คือ

2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่อให้ทราบถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมทางการผลิต ของเกษตรกรที่เลี้ยงปลาช่อนแยกตามวิธีการเลี้ยงในจังหวัด

สุพรรณบุรี ตลอดจนปัญหาหรืออุปสรรคในการเลี้ยง โดยอาศัยวิธีการทางสถิติอย่างง่ายในรูปแบบของตาราง ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) มีวิธีการวิเคราะห์อยู่ 2 ส่วนคือ

2.2.1 เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 จะใช้วิธีการวิเคราะห์ของการลงทุนทำฟาร์มเลี้ยงปลาช่อนโครงการลงทุนทางการเงิน (Financial Investment Analysis) โดยพิจารณาจากตัววัดผลการลงทุน NPV , BCR และ IRR

2.2.2 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 จะใช้วิธีการวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis) แบบ Switching Value Test เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของความคุ้มค่าของการลงทุนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต้นทุนการผลิตและผลประโยชน์ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

นิยามศัพท์

1. ลูกครอกหรือปลาแดง หมายถึง ลูกปลาช่อนตั้งแต่แรกเกิด จนอายุไม่เกิน 2 เดือน
2. ปลาป๋อก หมายถึง ลูกปลาช่อนที่มีอายุตั้งแต่ 2-4 เดือน
3. ปลาเลี้ยง หมายถึง ลูกปลาช่อนที่มีอายุ 2-4 เดือนเลี้ยงไปจนถึงได้ขนาดจับขาย
4. ปลาช่อนจัมโบ้ หมายถึง ปลาช่อนที่มีน้ำหนัก 1 กิโลกรัมขึ้นไป
5. ปลาคาบหรือปลาหลุด หมายถึง ปลาช่อนที่เลี้ยงแล้วไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ลักษณะแคระแกร็น ขนาดไม่ได้มาตรฐาน
6. ปลาเบญจพรรณ หมายถึง ปลาหลายพันธุ์รวมกันในที่เดียวกัน
7. บ่ออนุบาล หมายถึง บ่อที่มีไว้สำหรับเลี้ยงลูกปลาช่อนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 2-4 เดือน

8. บ่อเลี้ยง หมายถึง บ่อเลี้ยงปลาช่อนที่มีไว้เลี้ยงปลาช่อนอายุตั้งแต่ 3-4 เดือนขึ้นไป

9. บ่อปลาเบญจพรรณ หมายถึง บ่อที่มีไว้เลี้ยงปลาหลายพันธุ์ในบ่อเดียวกัน